

INTRODUCCIÓ

QUI EREN ELS PROFETES?

Eren persones que confiaven plenament en Déu, que vivien el present i comprenien lúcidament la societat on vivien. Per la seva forta intuïció eren capaces de copsar el sentit global en què s'anava precisant la història, detectant les dificultats que podien sorgir de les injustícies, dels abusos de poder, de la violència i de les infidelitats a Déu i preveient-ne les seves conseqüències. A més de tenir aquest paper de denúncia, els *profetes* eren els qui a la vegada, comunicaven fe en Déu i esperança al poble i anunciaven la salvació.

De tots els profetes, Isaïes és l'exponent màxim del missatge de salvació de Déu per a tots els pobles de la terra. El llibre d'Isaïes conté tres grans blocs que pertanyen a èpoques i autors diferents: El primer Isaïes (1-39), que predica a Jerusalem (740-687). El segon Isaïes s'escriu al final de l'exili (540); i el tercer Isaïes durant el postexili. És el profeta més citat als Evangelis perquè per a Jesús és un bon referent i s'hi troba identificat amb el seu llenguatge i el seu estil de comunicar-se amb el poble.

EL SENYAL DE L'EMMANUEL

En el primer llibre, Isaïes diu: *“Doncs ara el Senyor mateix us donarà un senyal: la noia que ha d'infantar tindrà un fill, i li posarà el nom d'Emmanuel, que vol dir “Déu amb nosaltres”.* (Is 7, 14).

Es refereix a l'Emmanuel com a aquell que donarà continuïtat a la dinastia de David de la qual, segons la tradició jueva, naixerà el Messies.

Aquest anunci de Salvació posteriorment apareix tant a l'Evangelí de Mateu (Mt1,23) i de Lluç (Lc 1, 31).

LA MISSIÓ DE JESÚS

En l'Evangelí de Lluç es parla de la missió de Jesús i de com Jesús cita a Isaïes: *«L'Esperit del Senyor reposa sobre meu...»* (vegeu Lc 4,16-30 i Is 61,1-4). Quan Jesús llegeix solemnement aquest fragment d'Isaïes a la sinagoga de Natzaret, se l'aplica a ell mateix i els que estan presents queden escandalitzats d'aquest fet.

En el text antic del Profeta es diu *“:...a curar els cors desfets...”* mentre que a l'Evangelí de Lluç, Jesús diu: *“... i als cecs el reton de la llum”*. En el pensament semita, el cor representava el centre de la persona. El cec representa tots aquells que no poden veure la realitat de la seva vida o discernir l'esperança en el seu futur.

ACOSTAR-SE A DÉU AMB EL COR

Isaïes és el defensor ferm i decidit de la fidelitat de Déu. Denuncia aquelles pràctiques religioses que serveixen per encobrir els qui exploten els més desvalguts (vegeu Is 29, 13).

A l'Evangelí, veiem com Jesús en un episodi que relata l'encontre amb els fariseus i els mestres de la llei cita aquest text d'Isaïes (Mt 15, 1-9)

ELS SIGNES DEL REGNE DE DÉU

“Els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten..., els pobres reben l'anunci del la Bona Nova (Mt 11,2- Is 35,5-6; 61,1) ”.

Quan Joan Baptista pregunta a Jesús si ell és el Messies o no, Jesús respon amb aquesta profecia d'Isaïes que s'acompleix amb els signes que ell fa.

EL SERVENT SOFRENT

Tota la passió de Jesús està interpretada a la llum del Servent Sofrent d'Isaïes.

Del quart Cant que li dedica en destaquem aquest passatge (Is 53, 4-5): *«... Ell portava les nostres malalties i havia pres damunt seu els nostres dolors. Nosaltres el teníem per un home castigat que Déu assota i humilia. Però ell era malferit per les nostres faltes, triturat per les nostres culpes: rebia la correcció que ens salva, les seves ferides ens curaven... »*

PER DIALOGAR...

Els profetes continuen parlant-nos al cor, la veu de Déu ressona dins nostre a través de les seves paraules. Quin(s) passatge(s) t'han ressonat més? Per què?

Joan Baptista li demana a Jesús si ell és el Messies i Jesús li evidencia amb un text d'Isaïes els signes dels temps que ho mostren (Mt 11,2). A la llum d'aquests textos quins signes veus a la teva vida que et mostrin la presència de Jesús?

PER PREGAR...

Is 11, 1-9